

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
74/12. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2012. június 12.

A C-611/10. sz., Waldemar Hudziński kontra Agentur für Arbeit Wesel – Familienkasse, és a C-612/10. sz., Jarosław Wawrzyniak kontra Agentur für Arbeit Mönchengladbach – Familienkasse egyesített ügyekben hozott ítélet

Az uniós jog nem zárja ki azt, hogy valamely tagállam családi ellátásokat nyújtson kiküldött vagy idénymunkát végző olyan munkavállalóknak, akik tekintetében főszabály szerint nem illetékes

Ha azonban élt e jogkörével, a munkavállalók szabad mozgását sérti az a nemzeti szabály, amely kizárja ezen ellátásokat abban az esetben, ha valamely másik államban hasonló ellátást kell fizetni

A szociális biztonsági rendszerek migráns munkavállalókra történő alkalmazásáról szóló 1408/71 rendelet¹ szerint a munkavállalók fő szabály szerint azon tagállam jogszabályainak hatálya alá tartoznak, amely tagállam területén alkalmazzák őket. Azok a munkavállalók azonban, akiket munkavégzés céljából egy másik tagállam területére küldenek ki („kiküldött munkavállalók”), vagy akik ideiglenesen egy másik tagállamban végeznek munkát („ideiglenes munkavállalók”), továbbra is azon tagállam szociális biztonságra vonatkozó jogszabályainak hatálya alá tartoznak, ahol rendszerint munkát végeznek, és nem annak a tagállamnak a jogszabályai alá, ahol ténylegesen dolgoznak.

A lengyel állampolgárságú Waldemar Hudziński (C-611/10. sz. ügy) és Jarosław Wawrzyniak (C-612/10. sz. ügy) Lengyelországban rendelkezik lakóhellyel, és ezen ország szociális biztonsági rendszerében biztosított. W. Hudziński, aki két gyermek édesapja, és önálló vállalkozóként mezőgazdasági tevékenységet folytat, 2007. augusztus 20-tól 2007. december 7-ig Németországban dolgozott idénymunkásként egy kertészeti vállalkozásnál. J. Wawrzyniak, akinek egy lánya van, 2006 februárjától decemberéig szintén Németországban dolgozott kiküldött munkavállalóként.

A német jog értelmében az a személy, aki Németországban nem rendelkezik lakóhellyel, vagy nem itt van a szokásos tartózkodási helye, akkor jogosult családi támogatásokra, ha a jövedelemadó szempontjából itt tartozik teljes körű adókötelezettség alá. Nem nyújthatók azonban családi támogatások, ha hasonló családi ellátásokban részesülhet e személy valamely másik tagállamban. E két munkavállaló – miután kérték, hogy Németországban tartozzanak a jövedelemadó szempontjából teljes körű adókötelezettség alá – gyermekeként havi 154 euró összegű gyermekek után járó támogatást igényeltek azon időszakra, amíg Németországban dolgoztak.

A kérelmeiket azzal az indokkal utasították el, hogy a rendelet alapján a lengyel jogszabályokat, és nem a német jogszabályokat kell alkalmazni.

E körülmények között tette fel a Bundesfinanzhof (szövetségi adóügyi bíróság, Németország) azt a kérdést a Bíróságnak, hogy ha az 1408/71 rendelet alapján Németország nem az illetékes állam, és ha a német jogszabályok így nem alkalmazhatók, az uniós jog kizárja-e, hogy Németország családi támogatásokat nyújtson. A német bíróság továbbá azt a kérdést teszi fel, hogy valamely tagállam kizárhatja-e a családi támogatásokhoz való jogot, ha az érintett személy hasonló támogatásokat kaphat valamely más tagállamban.

¹ Az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel (HL 1997. L 28., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 3. o.), valamint a 2005. április 13-i 647/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 117., 1. o.) módosított, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet (HL L 149., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 35. o.).

A Bíróság emlékeztet arra, hogy az uniós jog célja, hogy az érintettek főszabály szerint csak egy tagállam szociális biztonsági rendszeréhez tartozzanak, és így el lehessen kerülni az alkalmazandó nemzeti jogszabályok halmozódását és az esetlegesen ebből fakadó nehézségeket. Egyébként – az uniós jog tiszteletben tartása mellett – minden tagállam szabadon határozhatja meg jogszabályaiban a szociális biztonsági ellátások nyújtására vonatkozó feltételeket.

A Bíróság úgy ítéli meg, hogy az a körülmény, hogy W. Hudziński és J. Wawrzyniak a szabad mozgáshoz való joguk gyakorlása folytán nem veszítették el a szociális biztonsági ellátásokra való jogosultságukat, és ezek összegének csökkenését sem szenvedték el, mivel Lengyelországban megőrizték a családi ellátásokhoz való jogukat, önmagában nem zárja ki a nem illetékes tagállam ilyen ellátások nyújtására vonatkozó lehetőségét.

E jogkört egyébként nem veszélyeztetheti az sem, hogy a jelen esetben sem a munkavállaló, sem pedig az a gyermek, aki után az ellátást igényelték, nem tartózkodik szokásszerűen azon tagállam területén, ahol az ideiglenes munkavégzésre sor került. A jelen ügyekben ugyanis W. Hudziński és J. Wawrzyniak helyzetének a családi ellátások igénylése szerinti helyhez, Németországhoz való kapcsolódását az e tagállamban végzett ideiglenes munkából származó jövedelmek tekintetében fennálló teljes körű adókötelezettség alapozza meg. E kapcsolat pontos feltételen alapul, és kellően szorosnak tekinthető, figyelembe véve azt is, hogy az igényelt családi ellátást költségvetési bevételekből finanszírozzák.

A rendelet célkitűzését túllépi, valamint a Szerződés céljain és keretén is kívül esik, ha e rendeletet úgy értelmezzük, hogy az valamely tagállamnak megtiltja, hogy a nemzeti szabályok a munkavállalók és családtagjaik számára szélesebb körű szociális védelmet nyújtsanak, mint amely az említett rendelet alkalmazásából ered.

A Bíróság ebből azt a következtetést vonta le, hogy nem zárható ki **a rendelet azon értelmezése, amely lehetővé teszi valamely tagállam számára, hogy családi ellátásokat nyújtáson a jelen üggyhöz hasonló helyzetben, mivel az hozzájárul a migráns munkavállalók életszínvonalának és alkalmazási feltételeinek javításához, szélesebb körű szociális védelmet biztosítva számukra, mint ami az említett rendelet alkalmazásából ered. Ezen értelmezés hozzájárul e rendelkezések céljának megvalósításához, amely a munkavállalók szabad mozgásának megkönnyítésére irányul.**

Ítéletének második részében a Bíróság megvizsgálja azt a helyzetet, amikor valamely tagállam él azon jogkörével, hogy családi ellátásokat nyújtson olyan munkavállalók számára, akik tekintetében főszabály szerint nem illetékes, azonban kizárja e jogot, ha a munkavállaló hasonló ellátást kap valamely más tagállamban. A Bíróság megállapította, hogy **a nemzeti jog** halmozódást tiltó azon szabálya, amely egy hasonló ellátás valamely más állambeli folyósítása miatt nem az ellátás összegének csökkenését eredményezi, hanem ezen ellátás kizárását, jelentős hátrányt jelent, amely ténylegesen jóval nagyobb számban érinti a migráns munkavállalókat, mint a „letelepedett” munkavállalókat, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.

E hátrány annál kevésbé tűnik igazolhatónak, hogy az alapügyben szereplő ellátást költségvetési bevételekből finanszírozzák, és hogy a német jogszabályok szerint W. Hudziński és J. Wawrzyniak jogosult erre az ellátásra, mivel a jövedelemadó tekintetében Németországban teljes körűen adókötelezettek. Következésképpen e hátrány – mégha az magyarázható is a tagállamok szociális biztonságra vonatkozó jogszabályai közötti eltérésekkel, amelyek az uniós jog által előírt koordinációs szabályok létezése ellenére fennmaradtak – ellentétes az elsődleges uniós jognak a munkavállalók szabad mozgására vonatkozó követelményeivel.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

*A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.
A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon
Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499*